

1

НАРОДНА СКУПШТИНА
Краљевине Југославије
ОДБОР ЗА МОЛБЕ И ЖАЛБЕ
Бр. 4509
3-ХП-1932 год.
у Београду

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ
Краљевине Југославије

Одбор за молбе и жалбе на својој седници од 18 априла 1932 године а на основу § 83 Пословника одлучио је да предложи Народној скупштини да изволи усвојити њину молбу пошто су се сагласили надлежан Министар, Министар финансија и Финансијски одбор са донетом одлуком:

1 — Признаје се Рамовићу Азему, п.поручнику у пензији из Београда изузетно од прописа Закона о устројству војске и морнарице, за пензију време од 6 јануара 1914 године до 1 фебруара 1919 године, које је провео као подофицир и официр у Есад пашиној војсци.

Признате године служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113, 114 и 116 Закона о чиновницима од 13 марта 1931 године, али да нема права новчане накнаде за признато му време.

Достављајући овај извештај са законским предлогом Одбор за молбе и жалбе има част замолити Народну скупштину да га изволи примити у целости.

За известиоца одређен је г. Милоје Сокић, народни посланик.

Секретар, Претседник,
Милош П. Драговић, с. р. Јурај Дубоковић, с. р.

Чланови: Др. Ст. Васиљевић, с. р., А. Ј. Обрадовић, с. р., Др. Богди Вукичевић, с. р., Рад. П. Брушија, с. р., Ж. Даниловић, с. р., Милоје М. Сокић, с. р.

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА

О
ИЗВАНРЕДНОМ ПРИЗНАЊУ ГОДИНА СЛУЖБЕ
РАМОВИЋУ АЗЕМУ, п.поручнику у пензији из
Београда

који гласи:

§ 1

Признаје се Рамовићу Азему, п.поручнику у пензији из Београда изузетно од прописа Закона о устројству војске и морнарице, за пензију време од 6 јануара 1914 године до 1 фебруара 1919 године, које је провео као подофицир и официр у Есад пашиној војсци.

Признате године служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113, 114 и 116 Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године, али да нема права новчане накнаде за признато му време.

§ 2

О извршењу овога закона стараће се Министар војске и морнарице.

§ 3

Овај закон ступа у живот кад га Краљ потпише а обавезну снагу добија кад се обнародује у „Службеним новинама“.

НАРОДНА СКУПШТИНА
Краљевине Југославије
ОДБОР ЗА МОЛБЕ И ЖАЛБЕ
Бр. 4510
3-ХП-1932 год.
у Београду

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ
Краљевине Југославије

Одбор за молбе и жалбе Народне скупштине на својој седници од 10 јуна 1932 године, а на основу § 83 Пословника одлучио је, да предложи Народној скупштини да изволи усвојити ниже изложену молбу, пошто су се сагласили надлежан Министар, Министар финансија и Финансијски одбор са донетом одлуком:

Признаје се Сељановићу Петру, инжењеру, помоћнику Министра саобраћаја из Београда изузетно од прописа Закона о државном саобраћајном особљу од 1 јула 1931 године у године указне државне службе само за пензију, а у смислу §§ 121, 124, 128, 130 и 131 поменутог Закона, време од 1 јануара 1917 године до 30 октобра 1918 године и од 31 августа 1920 године до 1 марта 1927 године, које је провео у приватној пракси, као да је исто стварно провео у активној служби државних саобраћајних установа, али без права на повчану накнаду за протекло време.

Достављајући овај извештај са законским предлогом, Одбору за молбе и жалбе част је замолити Народну скупштину да га изволи примити у целости.

За известиоца одређен је г. Милоје Сокић, народни посланик.

Секретар, Претседник,
Милош П. Драговић, с. р. Јурај Дубоковић, с. р.

Чланови: Др. Ст. Васиљевић, с. р., Др. Вукичевић, с. р., Рад. П. Брушија, с. р., Александар Обрадовић, с. р., Ж. Даниловић, с. р., Милоје М. Сокић, с. р.

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА

О
ИЗВАНРЕДНОМ ПРИЗНАЊУ ГОДИНА СЛУЖБЕ
ПЕТРУ СЕЉАНОВИЋУ, инж. помоћнику Министра саобраћаја

који гласи:

§ 1

Признаје се Сељановићу Петру из Београда изузетно од прописа закона о државном саобраћајном особљу од 1 јула 1931 године, у године указне државне службе само за пензију, а у смислу §§ 121, 124, 128, 130 и 131 поменутог Закона, време од 1 јануара 1917 године до 30 октобра 1918 године и од 31 августа 1920 године до 1 марта 1927 године,

које је провео у приватној пракси, као да је исто стварно провео у активној служби државних саобраћајних установа, али без права на новчану накнаду за протекло време.

§ 2

О извршењу овога закона стараће се Министар саобраћаја.

§ 3

Овај Закон ступа у живот кад га Краљ потпише, а обавезну снагу добија, кад се обнародује у „Службеним новинама“.

НАРОДНА СКУПШТИНА
Краљевине Југославије
ОДБОР ЗА МОЛБЕ И ЖАЛБЕ
Бр. 4508
3-XII-1932 год.
у Београду.

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ
Краљевине Југославије

Одбор за молбе и жалбе Народне скупштине на седници својој од 10 јуна 1932 додине на основу § 83 Пословника одлучио је, да предложи Народној скупштини: да изволи усвојити нижу молбу пошто су се сагласили надлежни Министар, Министар финансија, а Финансијски одбор није се у целости сагласио са донетом одлуком:

Признаје се Чеху Владиславу, архитекти Министарства Грађевина из Београда, изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време од 1-VI-1926 године до 1-VII-1928 године, које је провео у приватној пракси; од 2-VII-1928 године до 26-IX-1929 године, које је провео као дневничар Министарства саобраћаја.

Ово време признаје му се и по § 49 истога Закона тако као да је стварно провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена, које буде по унапређењу претекло има му се урачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године службе служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона, али да нема права новчане накнаде за признато му време.

Достављајући овај извештај са законским предлогом, Одбору за молбе и жалбе част је замолити Народној скупштини да га изволи примити у целости.

За известиоца одређен је г. Милоје Сокић нар. посланик.

Секретар, Претседник,
Милош П. Драговић, с. р. Јурај Дубоковић, с. р.

Чланови: Др. Богић Вукићевић, с. р., Др. Ст. Васиљевић, с. р., Рад. П. Брушија, с. р. Алеска Ј. Обрадовић, с. р., Ж. Даниловић, с. р.; Милоје Сокић, с. р.

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА

О
ИЗВАНРЕДНОМ ПРИЗНАЊУ ГОДИНА СЛУЖБЕ
ЧЕХУ ВЛАДИСЛАВУ, АРХИТЕКТИ
Министарства грађевина из Београда који гласи:

§ 1

Признаје се Чеху Владиславу, архитекти Министарства грађевина из Београда, изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време од 1-VI-1926 године до 1-VII-1928 године, које је провео у приватној пракси; од 2-VII-1928 године до 26-IX-1929 године, које је провео као дневничар Министарства саобраћаја.

Ово време признаје му се и по § 49 истога Закона тако као да је стварно провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена, које буде по унапређењу претекло има му се урачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године службе служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона, али да нема права новчане накнаде за признато му време.

§ 2

О извршењу овога закона стараће се Министар грађевина.

§ 3

Овај закон ступа у живот кад га Краљ потпише а обавезну снагу добија кад се обнародује у „Службеним новинама“.

НАРОДНА СКУПШТИНА
Краљевине Југославије
ОДБОР ЗА МОЛБЕ И ЖАЛБЕ
Бр. 4511
3-XII-1932 год.
у Београду.

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ
Краљевине Југославије

Одбор за молбе и жалбе Народне скупштине на седницама својим од 22 марта и 10 јуна 1932 године на основу § 83 Пословника одлучио је, да предложи Народној скупштини да изволи усвојити ниже изложене молбе, пошто су се сагласили надлежни Министар, Министар финансија и Финансијски одбор са донетим одлукама:

1 Признаје се Јанковићу Данилу, саветнику Министарства унутрашњих послова из Београда, изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време од 1 августа 1910 године до 1 септембра 1914 године, које је провео као писар Суда општине београдске.

Ово време признаје му се и по § 49 истога закона тако као да је стварно провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена које буде по уна-

пређењу протекло има му се урачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године службе служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113, 116, 120 и 124 поменутог Закона, али да нема права новчане накнаде за протекло време.

2 Признаје се Шошкићу Алексију, старешини Кварту Управе града Београда, изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време од 11 јула 1931 године до 9 септембра 1925 године, које је провео на служби у Бродарском синдикату.

Ово време признаје му се и по § 49 истога Закона, тако као да је стварно провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена, које буде по унапређењу протекло има му се урачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године службе служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона али да нема права новчане накнаде за признато му време.

3 Да се оснажи решење Министра унутрашњих послова Бр. 63931 од 27 новембра 1930 године и решење бр. 437 од 12 јануара 1931 године, којима је Делијанис Јаков, заповедник државне полицијске страже у Сарајеву преведен у V групу II категорије и затим унапређен у III групу II категорије, с тим, да се по ступању на снагу овога Закона има превести у одговарајућу положајну групу по Закону о чиновницима од 31 марта 1931 године но без права новчане накнаде за протекло време.

4 Да се оснажи решење Министра унутрашњих послова Бр. 63930 од 27 новембра 1930 године и решење Бр. 437 од 12 јануара 1931 године, којима је Мартиновић Винко, управно канцеларијски чиновник у Сарајеву преведен у V групу II категорије и затим унапређен у III групу II категорије, с тим, да се по ступању на снагу овога Закона има превести у одговарајућу положајну групу по Закону о чиновницима од 31 марта 1931 године, но без права новчане накнаде за протекло време.

Достављајући овај извештај са законским предлогом Одбору за молбе и жалбе част је замолити Народну скупштину да га изволи примити у целости.

За известиоца одређен је г. Милоје Сокић нар. посланик.

Секретар,
Милош П. Драговић, с. р.

Претседник,
Јурај Дубоковић, с. р.

Чланови: Др. Ст. Васиљевић, с. р. Алекса Ј. Обрадовић, с. р. Др. Богин Вулићевић, с. р. Рад. П. Брушија, с. р. Ж. Даниловић, с. р. Милоје Сокић, с. р.

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА

о

ИЗВАНРЕДНОМ ПРИЗНАЊУ ГОДИНА СЛУЖБЕ ЈАНКОВИЋУ ДАНИЛУ, ШОШКИЋУ АЛЕКСИЈУ ДЕЛИЈАНИС ЈАКОВУ и МАРТИНОВИЋУ ВИНКУ из Београда који гласи:

§ 1

Признаје се Јанковићу Данилу, саветнику Ми-

нистарства унутрашњих послова из Београда, изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време од 1 августа 1910 године до 1 септембра 1914 године, које је провео као писар Суда општине београдске.

Ово време признаје му се и по § 49 истога Закона тако као да је стварно провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена које буде по унапређењу протекло има му се урачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године службе служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона, али да нема права новчане накнаде за признато му време.

§ 2

Признаје се Шошкићу Алексију, старешини Кварту Управе града Београда, изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време од 11 јула 1931 године до 9 септембра 1925 године, које је провео на служби у Београдском синдикату.

Ово време признаје му се и по § 49 истога Закона, тако као да је стварно провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена које буде по унапређењу протекло има му се урачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године службе служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона, али да нема права новчане накнаде за признато му време.

§ 3

Оснажава се решење Министра унутрашњих послова Бр. 63931 од 27 новембра 1930 године и решење Бр. 437 од 12 јануара 1931 године, којима је Делијанис Јаков, заповедник државне полицијске страже у Сарајеву преведен у V групу II категорије и затим унапређен у III групу II категорије, с тим, да се по ступању на снагу овога Закона има превести у одговарајућу положајну групу по Закону о чиновницима од 31 марта 1931 године но без права новчане накнаде за протекло време.

§ 4

Оснажава се решење Министра унутрашњих послова Бр. 63930 од 27 новембра 1930 године и решење Бр. 437 од 12 јануара 1931 године, којима је Мартиновић Винко, управно канцеларијски чиновник у Сарајеву преведен у V групу II категорије и затим унапређен у III групу II категорије, с тим, да се по ступању на снагу овога Закона има превести у одговарајућу положајну групу по Закону о чиновницима од 31 марта 1931 године, но без права новчане накнаде за протекло време.

§ 5

О извршењу овога закона стараће се Министар унутрашњих послова.

§ 6

Овај закон ступа у живот кад га Краљ потпише а обавезну снагу добија кад се обнародује у „Службеним новинама“.

НАРОДНА СКУПШТИНА
Краљевине Југославије
ОДБОР ЗА МОЛБЕ И ЖАЛБЕ
Бр. 4506
3-XII-1932 год.
у Београду.

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ
Краљевине Југославије

Одбор за молбе и жалбе Народне скупштине на седници својој од 8 априла 1932 године на основу § 83 Пословника одлучио је да предложи Народној скупштини: да изволи усвојити ниже изложену молбу, пошто су се сагласили надлежни Министар, Министар финансија и Финансијски одбор са донетом одлуком:

1 Да се оснажи Указ Министра унутрашњих послова бр. 19572 од 12 маја 1926 године којим је разврстан у II групу II категорију, Јилек Драгутин, надзорник дворца Његовог Величанства Краља, но без права на новчану накнаду за протекло време.

Достављајући овај извештај са законским предлогом, Одбору за молбе и жалбе част је замолити Народну скупштину да га изволи примити у целости.

За известноца одређен је г. Милоје Сокић, нар. посланик.

Секретар, Претседник,
Милош П. Драговић, с. р. Јурај Дубоковић, с. р.

Чланови: Ж. Даниловић, с. р. Др. Ст. Васиљевић, с. р. Рад. П. Брушија, с. р. Алекса Ј. Обрадовић, с. р. Милоје М. Сокић, с. р.

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА

О
ОСНАЖЕЊУ УКАЗА МИНИСТРА УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА Бр. 19572 ОД 12 МАЈА 1926 Г.

који гласи:

§ 1

Оснажава се Указ Министра унутрашњих послова 19572 од 12 маја 1926 године којим је разврстан у II групу II категорије, Јилек Драгутин, надзорник дворца Његовог Величанства Краља, но без права на новчану накнаду за протекло време.

§ 2

О извршењу овога закона стараће се Министар унутрашњих послова.

§ 3

Овај закон ступа у живот кад га Краљ потпише, а обавезну снагу добија, кад се обнародује у „Службеним новинама“.

НАРОДНА СКУПШТИНА
Краљевине Југославије
ОДБОР ЗА МОЛБЕ И ЖАЛБЕ
Бр. 4507
3-XII-1932 год.
у Београду.

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ
Краљевине Југославије

Одбор за молбе и жалбе на седници својој од 14 априла 1932 године, на основу § 83 Пословника одлучио је, да предложи Народној скупштини да изволи усвојити нижу молбу пошто су се сагласили Министар финансија и Финансијски одбор са донетом одлуком:

Признаје се Казанцићу Сави, бившем чиновнику из Београда стална доживотна помоћ по 500 пет стотина динара месечно, која му има тећи од дана када овај закон ступи на снагу, но без права на додатак на скупоћу. Достављајући овај извештај са законским предлогом, Одбору за молбе и жалбе част је замолити Народну скупштину да га изволи у целости примити.

За известноца одређен је г. Милош Драговић, народни посланик.

Секретар, Претседник,
Милош П. Драговић, с. р. Јурај Дубоковић, с. р.

Чланови: Др. Ст. Васиљевић, с. р. Др. Богдић Вукчевић, с. р. Рад. П. Брушија, с. р. Милоје М. Сокић, с. р. Алекса Обрадовић, с. р. Ж. Даниловић, с. р.

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА

О
ИЗВАНРЕДНОМ ПРИЗНАЊУ СТАЛНЕ ДОЖИВОТНЕ ПОМОЋИ КАЗАНЦИЋУ САВИ, из Бео-

рада који гласи:

§ 1

Признаје се Казанцићу Сави, бившем чиновнику из Београда стална доживотна помоћ по 500 пет стотина динара месечно, која му има тећи од дана када овај закон ступа на снагу, но без права на додатак на скупоћу.

§ 2

О извршењу овога закона стараће се Министар финансија.

§ 3

Овај закон ступа у живот кад га Краљ потпише а обавезну снагу добија кад се обнародује у „Службеним новинама“.

НАРОДНА СКУПШТИНА
Краљевине Југославије
ОДБОР ЗА МОЛБЕ И ЖАЛБЕ
Бр. 4526
5-XII-1932 год.
у Београду.

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ
Краљевине Југославије

Одбор за молбе и жалбе Народне скупштине на седници својој од 14 априла 1932 године, а на основу § 83 Пословника одлучио је, да предложи Народној скупштини да изволи усвојити ниже молбе, пошто су се сагласили надлежан Министар, Министар финансија и Финансијски одбор са донетим одлукама:

1) Признаје се Др. Павловићу С. Милораду, асистенту унутрашњег одељења Опште државне болнице у Београду, изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време од 1 августа 1914 године до 19 марта 1919 године, које је провео у рату — а по одбитку кадровскога рока од 14 месеци.

Ово време признаје му се и по § 49 истога Закона тако као да је стварно провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена, које буде по унапређењу претекло има му се урачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона, али да нема право новчане накнаде за признато му време.

2) Признаје се Др. Драгићу Милораду, лекару Централног хигијенског завода у Београду, изузетно од прописа закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време од 14 октобра 1912 године до 26 августа 1913 године и од 13 јула 1914 године до 24 марта 1919 године, које је провео за време рата у војсци — по одбитку кадровскога рока од 14 месеци.

Именовани се ослобођава полагања државнога испита прописаног § 12 поменутог Закона и има се превести у V положајну групу чиновника по истоме закону.

Признате године служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 горе наведеног Закона, али да нема права новчане накнаде за признато му време.

3) Признаје се Др. Ђорђевићу С. Ивану, средском лекару Среза расинског, изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време проведено на војној дужности у рату од 15 јула 1914 године до 22 марта 1919 године — по одбитку кадровскога рока од 14 месеци.

Ово време признаје му се и по § 49 истога Закона тако као да је стварно провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена, које буде по унапређењу претекло има му се урачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона, али да нема право новчане накнаде за признато му време.

4) Признаје се Др. Теодоровићу Милошу, средском лекару у Салацу, изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1913 године, у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време проведено за време светскога рата у интернацији од 31 јула 1914 године до 31 октобра 1918 године — по одбитку кадровскога рока од 14 месеци.

Ово време признаје му се и по § 49 истога Закона тако као да је стварно провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена, које буде по унапређењу претекло има му се урачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона али да нема право новчане накнаде за признато му време.

5) Признаје се Др. Кешевевићу Николи, лекару из Београда изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1913 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време проведено у рату на војној дужности од 1 августа 1914 године до 26 децембра 1919 године и по одбитку кадровскога рока од 14 месеци.

Ово време признаје му се и по § 49 истога Закона тако као да је стварно провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена, које буде по унапређењу претекло има му се урачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона али да нема право новчане накнаде за признато му време.

6) Признаје се Др. Јовановићу М. Милану, вршиоцу дужности Управника дома народнога здравља у Великом Бечкереку, изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време које је провео као добровољца у рату од 9 фебруара 1916 године до 1 јула 1920 — године — по одбитку кадровскога рока од 14 месеци.

Ово време признаје му се и по § 49 истога Закона тако као да је стварно провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена, које буде по унапређењу претекло има му се урачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 поменутог закона, али да нема права новчане накнаде за признато му време.

7) Признаје се Др. Ристићу Војиславу, лекару Болнице за заразне болести у Београду, изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време проведено у рату на војној дужности од 7 априла 1916 године до 29 јуна 1918 године; од 1 јуна 1928 године до 8 фебруара 1930 године, које је провео као секундарни лекар у Великој Кикинди; од 8 фебруара 1930 године до 15 јуна 1931 године, које је провео као асистент-дневничар при Фармаколошком институту медицинског факултета у Београду — по одбитку кадровскога рока од 14 месеци.

Именовани се по § 12 истога Закона ослобођава полагања стручног испита и може се поставити у одговарајућу групу.

Признате године служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116

поменутог закона, али да нема права новчане накнаде за признато му време.

8) Признаје се Др. Мисирлићу Милошу, асистенту државне болнице у Београду, изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време од 23 септембра 1914 године до почетка 1917 године, које је служио у својству царинског приправника; од 1 јануара 1917. године, до краја 1918 године, које је провео на војној дужности у својству медиканера; од 6 јуна 1923 године до 2 априла 1927 године, које је провео у својству стручног асистента на париској универзитетској уролошкој клиници; по одбитку кадровског рока од 14 месеци.

Ово време признаје му се и по § 49 истога Закона тако као да је стварно провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена, које буде по унапређењу претекло, има му се урачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона, али да нема права новчане накнаде за признато му време.

9) Признаје се Др. Новаковићу П. Стојану, лекарском приправнику државне болнице у Нишу, изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време од 17 септембра 1912 године до 15 августа 1913 године, које је провео у рату на војној дужности и од 1 јула 1914 године до 22 марта 1919 године — по одбитку кадровског рока од 14 месеци.

Ово време признаје му се и по § 49 истога Закона тако као да је исто провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена, које буде по унапређењу претекло има му се урачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона, али да нема права новчане накнаде за признато му време.

10) Признаје се Др. Ђорђевићу Драгутину, лекару из Кавадара, изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време проведено на војној дужности у рату од 15 јула 1914 године до 25 марта 1919 године — по одбитку кадровског рока од 14 месеци.

Ово време признаје му се и по § 49 истога Закона тако као да је исто стварно провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена, које буде по унапређењу претекло има му се урачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона, али да нема права новчане накнаде за признато му време.

11) Признаје се Др. Кашиковић Рељи, лекарском приправнику државне болнице у Сарајеву, изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време проведено у рату на војној дужности и у интернацији од 25 септембра 1912 године до 31 августа 1913

године; од 29 јула 1914 године до 28 октобра 1918 године, које је провео у затвору као политички кривац и од 29 октобра 1918 године до 30 августа 1919 године — по одбитку кадровског рока од 14 месеци.

Ово време признаје му се и по § 49 истога Закона тако као да је стварно провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена које буде по унапређењу претекло има му се урачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона, али да нема права новчане накнаде за признато му време.

12) Признаје се Др. Благојевићу Никодију, лекару државне болнице у Београду, изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време од 3 октобра 1912 године до 18 августа 1913 године и од 26 јула 1914 године до 8 априла 1919 године, које је провео на војној дужности као медиканар у рату — по одбитку кадровског рока од 14 месеци.

Ово време признаје му се и по § 49 истога Закона тако као да је стварно провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена које буде по унапређењу претекло има му се урачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона, али да нема права накнаде за признато му време.

Достављајући овај извештај са законским предлогом, Одбору за молбе и жалбе част је замолити Народну скупштину да га изложи примити у целости.

За известноца одређен је г. Др. Богић Вукићевић.

Секретар, Претседник,
Милош П. Драговић, с. р. Јурај Дубоковић, с. р.

Чланови: Милоје М. Сокић, с. р., Ж. Даниловић, с. р., Рад. П. Брушија, с. р., Перко с. р., Мил. Р. Милутиновић, с. р.

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА

о

изванредном признању година службе Др. Павловићу С. Милораду и осталима — који гласи:

§ 1

Признаје се Др. Павловићу С. Милораду, асистенту унутрашњег одељења Опште државне болнице у Београду, изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време од 1 августа 1914 године до 19 марта 1919 године, које је провео у рату — а по одбитку кадровског рока од 14 месеци.

Ово време признаје му се и по § 49 истога Закона тако као да је стварно провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена које буде по унапређењу претекло има му се урачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона, али да нема права новчане накнаде за признато му време.

§ 2

Признаје се Др. Драгићу Милораду, лекару Централног хигијенског завода у Београду, изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време од 14 октобра 1912 године до 26 августа 1913 године и од 13 јула 1914 године до 24 марта 1919 године, које је провео за време рата у војсци — по одбитку кадровског рока од 14 месеци.

Именовани се ослобођава од полагања државног стручног испита прописаног § 12 поменутог Закона и има се превести у V положајну групу чиновника по истоме Закону.

Признате године служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 наведеног Закона, али да нема права новчане накнаде за признато му време.

§ 3

Признаје се Др. Ђорђевићу С. Ивану, среском лекару Среза расинског, изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време проведено на војној дужности у рату од 15 јула 1914 године до 22 марта 1919 године — по одбитку кадровског рока од 14 месеци.

Ово време признаје му се и по § 49 истога Закона тако, као да је стварно провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена које буде по унапређењу претекло има му се урачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона, али да нема права новчане накнаде за признато му време.

§ 4

Признаје се Др. Теодоровићу Милошу, среском лекару у Салашу, изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године, у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време проведено за време светског рата у интернацији од 31 јула 1914 године до 31 октобра 1918 године — по одбитку кадровског рока од 14 месеци.

Ово време признаје му се и по § 49 истога Закона тако као да је стварно провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена, које буде по унапређењу претекло има му се урачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона, али да нема права новчане накнаде за признато му време.

§ 5

Признаје се Др. Кешељевићу Николи, лекару из Београда, изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне

службе и за напредовање и за пензију време проведено у рату на војној дужности од 1 августа 1914 године до 26 децембра 1919 године — по одбитку кадровског рока од 14 месеци.

Ово време признаје му се и по § 49 истога Закона тако да је стварно провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена које буде по унапређењу претекло има му се урачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона, али да нема права новчане накнаде за признато му време.

§ 6

Признаје се Др. Јовановићу Н. Милану, вршиоцу дужности Управника народног здравља у Великом Бечкерку, изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 год. у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време које је провео као добровољац у рату од 9 фебруара 1916 године до 1 јула 1920 године — по одбитку кадровског рока од 14 месеци.

Ово време признаје му се и по § 49 истога Закона тако као да је стварно провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена, које буде по унапређењу претекло има му се урачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона, али да нема права новчане накнаде за признато му време.

§ 7

Признаје се Др. Ристићу Војиславу, лекару болнице за заразне болести у Београду, изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време проведено у рату на војној дужности од 17 априла 1916 године до 29 јуна 1918 године; од 1 јуна 1928 године до 8 фебруара 1930 године, које је провео као секундарни лекар у Великој Кикинди; од 8 фебруара 1930 године до 15 јуна 1931 године, које је провео као асистент дневничар при Фармаколoшкоком институту Медицинског факултета у Београду — по одбитку кадровског рока од 14 месеци.

Именовани се по § 12 истога Закона ослобођава од полагања прописаног стручног испита и може се поставити у одговарајућу групу.

Признате године служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона, али да нема права новчане накнаде за признато му време.

§ 8

Признаје се Др. Мисирлићу Милошу, асистенту државне болнице у Београду, изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време од 23 септембра 1914 године до почетка 1917 године, које је служио у својству царинског приправника; од 1 јануара 1917 године до краја 1918 године, које је провео на војној дужности у својству медицинара; од 6 јуна 1923 године до 2 априла

1927 године, које је провео у својству страног асистента на париској универзитетској уролошкој клиници — по одбитку кадровског рока од 14 месеци.

Ово време признаје му се и по § 49 истога Закона тако као да је стварно провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена, које буде по унапређењу претекло, има му се урачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона, али да нема права новчане накнаде за признато му време.

§ 9

Признаје се Др. Новаковићу П. Стојану, лекарском приправнику државне болнице у Нишу, изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време од 17 септембра 1912 године до 15 августа 1913 године, које је провео у рату на војној дужности и од 1 јула 1914 године до 22 марта 1919 године, — по одбитку кадровског рока од 14 месеци.

Ово време признаје му се и по § 49 истога Закона тако као да је стварно провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена које буде по унапређењу претекло има му се урачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона, али да нема права новчане накнаде за признато му време.

§ 10

Признаје се Др. Ђорђевићу Драгутину, лекару из Кавадара, изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време проведено на војној дужности у рату од 15 јула 1914 године до 25 марта 1919 године по одбитку кадровског рока од 14 месеци.

Ово време признаје му се и по § 49 истога Закона тако као да је стварно провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена, које буде по унапређењу претекло има му се урачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона, али да нема права на новчану накнаду за признато му време.

§ 11

Признаје се Др. Кашиковићу Рељи, лекару приправнику државне болнице у Сарајеву, изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време проведено у рату на војној дужности и интернацији од 25 септембра 1912 године до 31 августа 1913 године; од 29 јула 1914 године до 28 октобра 1918 године, које је провео у затвору као политички кривац и од 29 октобра 1918 године до 30 августа 1919 године — по одбитку кадровског рока од 14 месеци.

Ово време признаје му се и по § 49 истога Закона,

тако као да је стварно провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена, које буде по унапређењу претекло, има му се урачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона, али да нема права новчане накнаде за признато му време.

§ 12

Признаје се Др. Благојевићу Никодију, лекару државне болнице у Београду, изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време од 3 октобра 1912 године до 18 августа 1913 године и од 26 јула 1914 године до 8 априла 1919 године, које је провео на војној дужности као медицинар у рату — по одбитку кадровског рока од 14 месеци.

Ово време признаје му се и по § 49 истога Закона тако као да је стварно провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена, које буде по унапређењу претекло, има му се урачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона, али да нема права новчане накнаде за признато му време.

§ 13

О извршењу овога закона стараће се Министар социјалне политике и народног здравља.

§ 14

Овај закон ступа у живот кад га Краљ потпише а обавезну снагу добија кад се обнародује у «Службеним новинама».

НАРОДНА СКУПШТИНА Краљевине Југославије ОДБОР ЗА МОЛБЕ И ЖАЛБЕ

Бр. 4525
5-XII-1932 год.
у Београду.

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ Краљевине Југославије

Одбор за молбе и жалбе Народне скупштине на својој седници од 10 јуна 1932 године на основу § 83 Пословника одлучио је да предложи Народној скупштини да изволи прихвати молбу, пошто су се сагласили Министар финансија и Финансијски одбор са донетом одлуком усвојити.

1 Признаје се Др. Несторовићу Ивану, вишем саветнику Министарства финансија из Београда време од 23 априла 1920 године до 1 новембра 1922 године које је провео у слободној професији национално-економског рада, као време ефективне државне службе из §§ 113 и 124 Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године и као време из §§ 116 и 120

помнутог Закона. Од овога времена има му се рачунати потребан број година у смислу § 49 Закона о чиновницима, као да је исто провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена, које буде по унапређењу протекло има се урачунати као рок за стицање права на наредну групу, али да нема права повчане накнаде за признато му време.

Достављајући овај извештај са законским предлогом, Одбору за молбе и жалбе част је замолити Народну скупштину да га изволи примити у целости.

За известиоца одређен је г. Милоје Сокић, народни посланик.

Секретар, Претседник,
Милош П. Драговић, с. р. Јурај Дубоковић, с. р.

Чланови: Ж. Даниловић, с. р., Алекса Обрадовић, с. р., Др. Ст. Васиљевић, с. р., Рад. П. Брушија, с. р., Др. Богин Вукићевић, с. р., Милоје М. Сокић, с. р.

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА

ИЗВАНРЕДНОМ ПРИЗНАЊУ ГОДИНА СЛУЖБЕ
ДР. ИВАНУ НЕСТОРОВИЋУ, Вишем саветнику
Министарства финансија — који гласи:

§ 1

Признаје се Др. Ивану Несторовићу, Вишем саветнику Министарства финансија из Београда време од 23 априла 1920 године до 1 новембра 1922 године које је провео у слободној професији национално-економског рада, као време ефективне државне службе из § 113 и 124 Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године и као време из § 116 и 120 поменутог Закона. Од овог времена има му се рачунати потребан број година у смислу § 49 Закона о чиновницима, као да је исто провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена, које буде по унапређењу претекло има му се урачунати као рок за стицање права на наредну групу, али да нема права повчане накнаде за признато му време.

§ 2

О извршењу овог закона стараће се Министар финансија.

§ 3

Овај закон ступа у живот кад га Краљ потпише а обавезну снагу добија кад се обнародује у „Службеним новинама“.

НАРОДНА СКУПШТИНА Краљевине Југославије ОДБОР ЗА МОЛБЕ И ЖАЛБЕ

Бр. 4524

5-XII-1932 год.

у Београду

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ Краљевине Југославије

Одбор за молбе и жалбе Народне скупштине на својој седници 10 јуна 1932 године а на основу § 83 Пословника одлучио је да предложи Народној скупштини да изволи усвојити нижу молбу пошто су се сагласили Министар финансија и Финансијски одбор са донетом одлуком:

1 Признаје се Др. Богомилу Вошњаку, народном посланику из Београда изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе за пензију време од 1 децембра 1918 године до 1 јануара 1919 године, које је провео као члан Југословенског одбора у Америци на политичком раду; од 1 јануара 1919 године до 31 августа 1919 године, које је провео на раду као генерални секретар Делегације за мир у Паризу и од 28 априла 1926 године до 9 јуна 1931 године, које провео као пуномоћни Министар на раду у Министарству иностраних послова у Београду.

Ово му се време признаје с тим, да у смислу §§ 113, 116 и 120 истога Закона о чиновницима има права на личну пензију а по § 124 има положајни додатак колико је имао на дан пензионисања, али да нема права повчане накнаде за признато му време.

Достављајући овај извештај са законским предлогом Одбору за молбе и жалбе част је замолити Народну скупштину да га изволи примити у целости.

За известиоца одређен је г. Милоје Сокић, народни посланик.

Секретар, Претседник,
Милош П. Драговић, с. р. Јурај Дубоковић, с. р.

Чланови: Милоје М. Сокић, с. р., Ж. Даниловић, с. р., Рад. П. Брушија, с. р. Перко, с. р., М. Р. Милутиновић, с. р.

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА

ИЗВАНРЕДНОМ ПРИЗНАЊУ ГОДИНА СЛУЖБЕ
ЗА ПЕНЗИЈУ ДР. ВОШЊАКУ БОГУМИЛУ,
народном посланику из Београда — који гласи:

§ 1

Признаје се Др. Богомилу Вошњаку, народном посланику из Београда изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 година у године ефективне државне службе за пензију време од 1 децембра 1918 године до 1 јануара 1919 године, које је провео као члан Југословенског одбора у Америци на политичком раду; од 1 јануара 1919 године до 31 августа 1919 године, које је провео на раду као генерални секретар Делегације за мир у Паризу и од 28 априла 1926 године до 9 јуна 1931 године, које је провео као пуномоћни

Министар на раду у Министарству иностраних послова у Београду.

Ово му се време признаје с тим да у смислу §§ 113, 116 и 120 истога Закона о чиновницима има права на личну пензију а по § 124 и на положајни додатак колико је имао на дан пензионисања, али да нема права новчане накнаде за признато му време.

§ 2

О извршењу овога закона стараће се Министар финансија.

§ 3

Овај закон ступа у живот кад га Краљ потпише а обавезну снагу добија кад се обнародује у „Службеним новинама“.

НАРОДНА СКУПШТИНА
Краљевине Југославије
ОДБОР ЗА МОЛБЕ И ЖАЛБЕ
Бр. 4523
5-XII-1932 год.
у Београду

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ
Краљевине Југославије

Одбор за молбе и жалбе Народне скупштине на својој седници од 10 јуна 1932 године на основу § 83 Пословника одлучио је, да предложи Народној скупштини да изволи усвојити ниже изложене молбе, пошто су се сагласили надлежни Министар, Министар финансија и Финансијски одбор са допетим одлукама:

1 Признаје се Петровићу Николи, почасном конзулу у Женеви изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године време које је провео у раду на националним и државним пословима и то од 1 јануара 1906 године до 8 априла 1932 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију тако, да га Министар иностраних послова може поставити у одговарајућу групу.

Признате године службе служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113, 116, 120 и 124 поменутог Закона, али да нема права новчане накнаде на протекло време.

2 Признаје се Милану М. Радојевићу, секретару Министарства иностраних дела изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију (дупло) време од 1-IX-1914 године до 1-1-1919 године, које је за време рата провео на војној дужности.

Ово време признаје му се и по § 49 истога Закона тако као да је стварно провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена, које буде по унапређењу претекло има му се урачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године службе служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона, али да нема права новчане накнаде за протекло време.

Достављајући овај извештај са законским предлогом Одбору за молбе и жалбе част је замолити Народну скупштину да га изволи примити у целости. За известиоца одређен је г. Милоје Сокић, народни посланик.

Секретар, Претседник,
Милош П. Драговић, с. р. Јурај Дубоковић, с. р.

Чланови: Милоје М. Сокић, с. р., Ж. Даниловић, с. р., Рад. П. Брунија, с. р., Перко, с. р., М. Р. Милутиновић, с. р.,

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА

О
ИЗВАНРЕДНОМ ПРИЗНАЊУ ГОДИНА СЛУЖБЕ
НИКОЛИ ПЕТРОВИЋУ и МИЛАНУ М. РАДОЈЕВИЋУ

који гласи:

§ 1

Признаје се Петровићу Николи, почасном конзулу у Женеви изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године време које је провео у раду на националним и државним пословима и то од 1 јануара 1906 године до 8 априла 1932 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију тако, да га Министар иностраних послова може поставити у одговарајућу групу.

Признате године службе служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113, 116, 120 и 124 поменутог Закона, али да нема права новчане накнаде за протекло време.

§ 2

Признаје се Милану М. Радојевићу, секретару Министарства иностраних послова изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију (дупло) време од 1-IX-1914 године до 1-1-1919 године, које је за време рата провео на војној дужности.

Ово време признаје му се и по § 49 истога Закона тако као да је стварно провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена, које буде по унапређењу претекло има му се урачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године службе служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона, али да нема права новчане накнаде за протекло време.

§ 3

О извршењу овога закона стараће се Министар иностраних послова.

§ 4

Овај закон ступа у живот кад га Краљ потпише, а обавезну снагу добија кад се обнародује у „Службеним новинама“.

НАРОДНА СКУПШТИНА
Краљевине Југославије
ОДБОР ЗА МОЛБЕ И ЖАЛБЕ
Бр. 4522
5-ХИ-1932 год.
у Београду

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ
Краљевине Југославије

Одбор за молбе и жалбе Народне скупштине на седници својој од 10 јуна 1932 године, а на основу § 83 Пословника, одлучио је да предложи Народној скупштини: да изволи усвојити ниже изложену молбу, пошто је се сагласио и Финансијски одбор са донетом одлуком:

1 Признаје се Малетић Невени из Београда, изузетно прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године, у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време од 6 марта 1920 године до 25 августа 1922 године, које је провела у државној служби а није била пунолетна, а тим, да се са 20 мартом 1932 године преведе за поштанско-телеграфску чиновницу VII групе тако, да јој припадљивости ове групе имају тећи од дана када се ова одлука буде озакоњила.

Надлежни Министар и Министар финансија нису се сагласили са одлуком одборском.

И поред тога, што се надлежни Министар и Министар финансија нису сагласили, Одбору за молбе и жалбе част је замолити Народну скупштину да га изволи примити у целости.

За известиоца одређен је г. Милоје Сокић, народни посланик.

Секретар, Претседник,
Милош П. Драговић, с. р. Јурај Дубоковић, с. р.

Чланови: Ж. Даниловић, с. р., Рад. П. Брушија, с. р., Перко, с. р., М. Р. Милутиновић, с. р., Риста Ђокић, с. р.

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА
О
ИЗВАНРЕДНОМ ПРИЗНАЊУ ГОДИНА СЛУЖБЕ
МАЛЕТИЋ НЕВЕНИ, поштанско-телеграфској чиновници из Београда

који гласи:

§ 1

Признаје се Малетић Невени из Београда, изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време од 6 марта 1920 године до 25 августа 1922 године, које је провела у државној служби а није била пунолетна, а тим, да се са 20 мартом 1932 године преведе за поштанско-телеграфску чиновницу VII групе тако, да јој припадљивости ове групе имају тећи од дана када се ова одлука буде озакоњила.

§ 2

О извршењу овога закона стараће се Министар саобраћаја.

§ 3

Овај закон ступа у живот кад га Краљ потпише а обавезну снагу добија када се обнародује у „Службеним новинама“.

НАРОДНА СКУПШТИНА
Краљевине Југославије
ОДБОР ЗА МОЛБЕ И ЖАЛБЕ
Бр. 4521
5 децембра-1932 год.
у Београду.

Народној скупштини Краљевине Југославије

Одбор за молбе и жалбе Народне скупштине на седницама својим од 7 марта, 22 марта, 14 априла и 10 јуна 1932 године, а на основу § 83 Пословника одлучио је да предложи Народној скупштини да изволи усвојити донете одлуке по ниже изложеним молбама, пошто је се са истим сагласио Министар финансија:

1 Додељује се Ани удови Петра Шевића, бившег учитеља из Черевина стална месечна помоћ доживотно од 300.— (три стотине) динара месечно без права на додатак на скупоћу, која јој се има рачунати од дана ступања на снагу овога закона.

2 Додељује се Езановић Марији из Београда стална месечна помоћ доживотно од 450.— (четири стотине педесет) динара месечно без права на додатак на скупоћу, која јој се има рачунати од дана ступања на снагу овога закона.

3 Додељује се Стани и Мари, кћерима покојног бана Лагиње Матије из Загребa стална месечна помоћ доживотно, осим ако наступе случајеви по којима се иста губи свакој по 1.500.— (једну хиљаду пет стотина) динара месечно без права на додатак на скупоћу, која им се има рачунати од дана ступања на снагу овога закона.

4 Додељује се Мунчановићу Александру из Београда стална месечна помоћ доживотно од 600.— (шест стотина) динара месечно без права на додатак на скупоћу, која му се има рачунати од дана ступања на снагу овога закона.

5 Додељује се Ђокић Марији из Београда стална месечна помоћ доживотно од 400.— (четири стотине) динара месечно без права на додатак на скупоћу, која јој се има рачунати од дана ступања на снагу овога закона.

6 Додељује се Лазаревић Стаки удови из Београда стална месечна помоћ доживотно од 1.000 (једну хиљаду) динара месечно без права на додатак на скупоћу која јој се има рачунати од дана ступања на снагу овога закона.

7 Додељује се Елвири удови покојног Др. Вероне Адама, стална месечна помоћ доживотно од 800.— (осам стотина) динара месечно без права на додатак на скупоћу, која јој се има рачунати од дана ступања на снагу овога закона.

8) Додељује се Јосипи Томић из Загребa стална месечна помоћ доживотно од 500— пет стотина динара месечно без права на додатак на скупоћу која јој се има рачунати од дана ступања на снагу овога закона.

9) Додељује се Грбић Јулки из Београда стална месечна помоћ доживотно од 600.—шест стотина динара месечно без права на додатак на скупоћу, која јој се има рачунати од дана ступања на снагу овога закона.

10) Додељује се Марији удови Михаила Главинића, бившег служитеља из Београда стална месечна помоћ доживотно од 400.—четири стотине динара месечно без права на додатак на скупоћу, која јој се има рачунати од дана ступања на снагу овога закона.

Финансијски одбор на својој седници од 18 октобра 1932 г. а у смислу § 79 последњи став закона о пословном реду у Народној скупштини изменио је одборске одлуке што је додељено помоћи: за Ану Петра Шевића од 300 динара, за Езановић Марију од 450 динара, за Стану и Мару, кћери бана Лагиње од 1500 динара, за Ђокић Марију од 400 динара, за Лазаревић Стаку од 1000 динара, за Елвиру пок. Др Верона Адама од 800 динара, за Јосипу Темић од 500 динара, за Грбић Јулку од 600 динара, за Марију удову Михаила Главинића од 400 динара и Мунчановићу Александру од 600 динара смањено на динара 200.—, 300.—, 750.—, 300 — 300 — 500—200.—, 300.—, 300.— и 500.—

Поред свега наведеног Одбор за молбе и жалбе на својој II седници од 23 новембра 1932 године решио је да остане при својој одлуци и моли Народну скупштину да га изволи примити у целости.

За известилаца одређен је г. Милош П. Драговић, народни посланик.

Секретар,

Претседник

Милош П. Драговић с. р. Јурај Дубоковић с. р.

Чланови:

Перко с. р., Даниловић с. р., Рад. П. Брушија с. р., Милоје М. Сокић, с. р. Мил. Р. Милутиновић с. р.

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА

О ИЗВАНРЕДНОЈ ДРЖАВНОЈ ПОМОЋИ

који гласи:

§ 1

Додељује се Ани удови Петра Шевића, бив. учитеља из Черевина, стална месечна помоћ доживотно—од 300 (три стотине) динара месечно без права на додатак на скупоћу, која јој се има рачунати од дана ступања на снагу овога закона.

§ 2

Додељује се Езановић Марији из Београда, стална месечна помоћ доживотно—од 450 (четири стотине педесет) дин. месечно без права на додатак на скупоћу која јој се има рачунати од дана ступања на снагу овога закона.

§ 3

Додељује се Стани и Мари, кћери пок. бана Лагиње Матије из Загреба, стална месечна помоћ доживотно—, осим ако наступе случајеви по којима се иста губи свакој по 1.500 (хиљаду и пет стотина) динара ме-

сечно без права на додатак на скупоћу, која им се има рачунати од дана ступања на снагу овога закона.

§ 4

Додељује се Мунчановићу Александру из Београда стална месечна помоћ доживотно од 600 (шест стотина) динара месечно без права на додатак на скупоћу, која јој се има рачунати од дана ступања на снагу овога закона.

§ 5

Додељује се Ђокић Марији из Београда, стална месечна помоћ доживотно—од 400 (четири стотине) динара месечно без права на додатак на скупоћу, која јој се има рачунати од дана ступања на снагу овога закона.

§ 6

Додељује се Лазаревић Стаки, удови из Београда, стална месечна помоћ доживотно—од 1000 (хиљаду) динара месечно без права на додатак на скупоћу, која јој се има рачунати од дана ступања на снагу овога закона.

§ 7

Додељује се Елвири удов. пок. Др. Вероне Адама стална месечна помоћ доживотно—од 800 (осам стотина) динара месечно без права на додатак на скупоћу, која јој се има рачунати од дана ступања на снагу овога закона.

§ 8

Додељује се Јосипи Темић из Загреба, стална месечна помоћ доживотно—од 500 (пет стотина) дин. месечно без права на додатак на скупоћу, која јој се има рачунати од дана ступања на снагу овога закона.

§ 9

Додељује се Грбић Јулки из Београда, стална месечна помоћ доживотно—од 600 (шест стотина) динара месечно без права на додатак на скупоћу, која јој се има рачунати од дана ступања на снагу овога закона.

§ 10

Додељује се Марији удови Михаила Главинића, бивш. служитеља из Београда, стална месечна помоћ доживотно—од 400 (четири стотине) динара месечно без права на додатак на скупоћу, која јој се има рачунати од дана ступања на снагу овога закона.

§ 11

О извршењу овог закона стараће се Министар финансија.

§ 12

Овај закон ступа на снагу кад га Краљ потпише а обавезну снагу добија кад се обнародује у „Службеним новинама“.

НАРОДНА СКУПШТИНА

Краљевине Југославије

Одбор за молбе и жалбе

Бр. 4519.

5 децембра 1932 године

у Београду.

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ

Краљевине Југославије.

Одбор за молбе и жалбе Народне скупштине на својој седници од 14 априла 1932 године, а на основу § 83 Пословника одлучио је, да предложи Народној скупштини да изволи усвојити нижу молбу пошто је се сагласио надлежан Министар, Министар финансија и Финансиски одбор са донетом одлуком:

1) Признаје се Др. Ђокићу С. Драгољубу, лекару Буковичке бање у Аранђеловцу, изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време од 5 септембра 1912 године до 1 септембра 1913 године, које је провео у Балканском рату као лекар и од 13 јула 1914 године до 1 јануара 1919 године, које је провео у Светском рату на војној дужности.

Именовани се има поставити у VI положајну групу чиновника по истоме Закону, признате године служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона, без права новчане накнаде за протекло време.

Достављајући овај извештај са законским предлогом, Одбору за молбе и жалбе част је замолите Народну скупштину да га изволи примити у целости.

За известиоца одређен је г. Др. Стеван Васиљевић, народни посланик.

Секретар

Претседник

Милош П. Драговић с. р.

Јурај Дубоковић с. р.

Чланови:

Милоје М. Сокић с. р., Ж. Даниловић с. р., Рад. П. Брушија с. р., Перко с. р. и М. Р. Милутиновић с. р.

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА

О
ИЗВАНРЕДНОМ ПРИЗНАЊУ ГОДИНА СЛУЖБЕ

Др. БОКИЋУ С. ДРАГОЉУБУ,

лекару из Аранђеловца, који гласи:

§ 1.

Признаје се Др. Ђокићу С. Драгољубу, лекару Буковичке бање у Аранђеловцу, изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовања и за пензију време од 5 септембра 1912 г. до 1 септембра 1913 године, које је провео у Балканском рату као лекар и од 13 јула 1914 године до 1 јануара 1919 године, које је провео у Светском рату на војној дужности.

Именовани се има поставити у VI положајну групу чиновника по истоме Закону, признате године служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона, без права новчане накнаде за протекло време.

§ 2.

О извршењу овог закона стараће се Министар унутрашњих послова и Министар социјалне политике и народног здравља.

§ 3.

Овај закон ступа на снагу кад га Краљ потпише, а обавезну снагу добије кад се обнародује у „Службеним новинама“.

НАРОДНА СКУПШТИНА

Краљевине Југославије

Одбор за молбе и жалбе

Бр. 4517

5 децембра 1932 године.

у Београду.

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ.

Краљевине Југославије.

Одбор за молбе и жалбе Народне скупштине на својим седницама од 22 марта и 14 априла 1932 г., а на основу § 83 Пословника одлучио је да предложи Народној скупштини: да изволи усвојити ниже изложене молбе, пошто су се сагласили министар финансија и Финансиски одбор са донетим одлукама:

1) Признаје се Стојковићу К. Милораду, пензионеру из Београда изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 г. време од 1 јануара 1908 год до 31 децембра 1913 год., које је провео на националном послу и самоуправној служби као да је исто стварно провео у активној државној служби.

Ове признате године служиће му као услов за стицање права на личну пензију а у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона, но без права на новчану накнаду за протекло време.

2) Признаје се Вучковићу Жарку, пензионеру из Београда изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 год. време од 1 новембра 1919 год. до 1 августа 1924 год., које је провео на служби у Бродарском синдикату, као да је исто стварно провео у активној државној служби.

Ове признате године служиће му као услов за стицање права на личну пензију а у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона, но без права на новчану накнаду за протекло време.

Достављајући овај извештај са законским предлогом Одбору за молбе и жалбе част је замолити Народну скупштину да га изволи примити у целости.

За известиоца одређен је г. Милоје Сокић, народни посланик с. р.

Секретар,

Претседник

Милош Драговић с. р.

Јурај Дубоковић с. р.

Чланови:

Милоје Сокић с. р. Ж. Даниловић с. р., Рад. П. Брушија с. р., Перко с. р. и М. Милутиновић с. р.

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА

0
ИЗВАНРЕДНОМ ПРИЗНАЊУ ГОДИНА СЛУЖБЕ
СТОЈКОВИЋУ К. МИЛОРАДУ И ВУЧКОВИЋУ
ЖАРКУ, пензионерима из Београда—који гласи

§ 1.

Признаје се Стојковићу К. Милораду, пензионеру из Београда изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 г. време од 1 јануара 1908 год. до 31 децембра 1913 год., које је провео на националном послу и самоуправној служби као да је исто стварно провео у активној државној служби.

Ове признате године служиће му као услов за стицање права на личну пензију, а у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона, но без права на новчану накнаду за протекло време.

§ 2.

Признаје се Вучковићу Жарку, пензионеру из Београда изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 год. време од 1 новембра 1919 год. до 1 августа 1924 год., које је провео на служби у Бродарском синдикату, као да је исто стварно провео у активној државној служби.

Ове признате године служиће му као услов за стицање права на личну пензију а у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона, но без права на новчану накнаду за протекло време.

§ 3.

О извршењу овога закона стараће се Министар финансија.

§ 4.

Овај закон ступа у живот кад га Краљ потпише, а обавезну снагу добија кад се обнародује у „Службеним новинама“.

НАРОДНА СКУПШТИНА
Краљевине Југославије
ОДБОР ЗА МОЛБЕ И ЖАЛБЕ
Бр. 4516
5-ХП-1932 год.
у Београду.

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ
Краљевине Југославије

Одбор за молбе и жалбе Народне скупштине на својој седници од 10 јуна 1932 године, а на основу § 83 Пословника одлучио је, да предложи Народној скупштини да изволи усвојити ниже изложену молбу пошто су се сагласили надлежни Министар, Министар финансија и Финансијски одбор са донетом одлуком.

Признаје се Доганчићу Гојку, судији Београдског управног суда из Београда, изузетно од прописа Закона о чиновницима, време од 1 септембра 1904 године до 18 маја 1905 године; од 1 октобра 1905 године до 20 априла 1906 године и од 1 октобра 1906

године до 7 јуна 1907 године, које је провео као званичник Народне скупштине, у године државне службе, за пензију у смислу §§ 113, 116, 120 и 124 Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године, но без права на новчану накнаду за протекло време.

Достављајући овај извештај са законским предлогом, Одбору за молбе и жалбе част је замолити Народну скупштину да га изволи примити у целости.

За известиоца одређен је г. Милоје Сокић, народни посланик.

Секретар, Претседник,
Милош П. Драговић, с. р. Јурај Дубоковић, с. р.

Чланови: Милоје М. Сокић, с. р., Ж. Даниловић, с. р., Рад. П. Брушија, с. р. Перко, с. р. М. Р. Милутиновић, с. р.

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА

0
ИЗВАНРЕДНОМ ПРИЗНАЊУ ГОДИНА СЛУЖБЕ
ДОГАНЧИЋУ
ГОЈКУ ИЗ БЕОГРАДА, — која гласи:

Признаје се Доганчићу Гојку, судији Београдског управног суда из Београда, изузетно од прописа Закона о чиновницима време од 1 септембра 1904 године до 18 маја 1905 године; од 1 октобра 1905 године до 20 априла 1906 године и од 1 октобра 1906 године до 7 јуна 1907 године, које је провео као званичник Народне скупштине, у године државне службе, за пензију у смислу §§ 113, 116, 120 и 124 Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године, но без права на новчану накнаду за протекло време.

§ 2

О извршењу овога закона стараће се Министар правде.

§ 3

Овај закон ступа на снагу кад га Краљ потпише; а обавезну снагу добија кад се обнародује у «Службеним новинама».

НАРОДНА СКУПШТИНА
Краљевине Југославије
ОДБОР ЗА МОЛБЕ И ЖАЛБЕ
Бр. 4515
5 децембра 1932 год.
у Београду.

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ
Краљевине Југославије

Одбор за молбе и жалбе Народне скупштине на седници својој од 14 априла 1932 године на основу § 83 Пословника, одлучио је, да предложи Народној скупштини: да изволи усвојити ниже изложену молбу, пошто су се сагласили, надлежни Министар, Министар финансија и Финансијски одбор са донетом одлуком:

1) Признаје се Др. Чермељу Лаву, контрактуалном професору реалне гимназије у Загребу, изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта

1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време од 16 септембра 1914 године до 15 новембра 1929 године и од 16 јула 1930 године до 21 маја 1932 године, које је провео као професор словенских школа у Трсту и Горици.

Ово време признаје му се и по § 49 истога Закона тако као да је исто стварно провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена, које буде по унапређењу претекло има му се урачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године службе служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113, и 116, 120 и 124 поменутог Закона, али да нема права на новчану накнаду за претекло време.

Достављајући вам овај извештај, са законским предлогом Одбору за молбе и жалбе част је замолити Народну скупштину да га изволи примити у целости.

За известиоца одређен је г. Милоје Сокић, народни посланик.

Секретар, Претседник,
Милош П. Драговић, с. р. Јурај Дубоковић, с. р.

Чланови: Милоје М. Сокић, с. р. Ж. Даниловић с. р., Рад. П. Брушија, с. р., Перко, с. р., Мил. Р. Милутиновић, с. р.

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА

о
изванредном признању година службе Др. Чермељу Лаву, из Загреба, који гласи:

§ 1

Признаје се Др. Чермељу Лаву, контрактуалном професору реалне гимназије у Загребу, изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе за напредовање и за пензију време од 16 септембра 1914 године до 15 новембра 1929 године и од 16 јула 1930 године до 21 маја 1932 године, које је провео као професор словенских школа у Трсту и Горици.

Ово време признаје му се и по § 49 истог Закона тако као да је исто стварно провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена, које буде по унапређењу претекло има му се урачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године службе служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 120 и 124 поменутог Закона, али да нема права на новчану накнаду за претекло време.

§ 2

О извршењу овога закона стараће се Министар просвете.

§ 3

Овај закон ступа у живот кад га Краљ потпише а обавезну снагу добија када се обнародује у «Службеним новинама».

НАРОДНА СКУПШТИНА
Краљевине Југославије
ОДБОР ЗА МОЛБЕ И ЖАЛБЕ
Бр. 4514
5-ХИ-1932 год.
у Београду

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ Краљевине Југославије

Одбор за молбе и жалбе на својој седници од 8 априла 1932 године а на основи § 83 Пословника одлучио је, да предложи Народној скупштини да изволи усвојити нижу молбу пошто су се сагласили Министар финансија и Финансијски одбор са донетом одлуком:

Признаје се Балачевић Н. удови Лепосави и кћери Оливери из Београда изузетно од прописа Закона о државном саобраћајном особљу од 1 јула 1931 године, поред година које су им признате за породичну пензију још 10 (десет) година службе више а у смислу § 126 поменутог Закона пошто је њен муж (отац) умро од повреда задобивених на службеној дужности.

Породична пензија са овим накнадно признатим годинама има тећи од дана када овај закон ступи на снагу, па док не наступе случајеви из §§ 158 и 159 истога Закона.

Достављајући овај извештај са законским предлогом, Одбору за молбе и жалбе част је замолити Народну скупштину да га изволи примити у целости.

За известиоца одређен је г. Милоје Сокић, народни посланик.

Секретар, Претседник,
Милош П. Драговић, с. р. Јурај Дубоковић, с. р.

Чланови: Милоје М. Сокић, с. р. Ж. Даниловић, с. р., Рад. П. Брушија, с. р., Перко, с. р., М. Р. Милутиновић, с. р.

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА

о
изванредном признању година за породичну пензију Белачевић Николе, удови Лепосави и кћери Оливери из Београда који гласи:

§ 1

Признаје се Белачевић Н. удови Лепосави и кћери Оливери из Београда изузетно од прописа Закона о државном саобраћајном особљу од 1 јула 1931 године, поред година које су им признате за породичну пензију још 10 (десет) година службе више а у смислу § 126 поменутог Закона пошто је њен муж (отац) умро од повреда задобивених на службеној дужности.

Породична пензија са овим накнадно признатим годинама има им тећи од дана када овај закон ступи на снагу, па док не наступе случајеви из §§ 158 и 159 истога закона.

§ 2

О извршењу овога закона стараће се Министар финансија.

§ 3

Овај закон ступа у живот кад га Краљ потпише а обавезну снагу добија када се обнародује у «Службеним новинама».

НАРОДНА СКУПШТИНА
Краљевине Југославије
ОДБОР ЗА МОЛБЕ И ЖАЛБЕ

Бр. 4513
5-XII-1932 год.
у Београду.

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ
Краљевине Југославије

Одбор за молбе и жалбе на седници својој од 10 јуна 1932 године а на основу § 83 Пословника одлучио је, да предложи Народној скупштини да изволи усвојити нижу молбу пошто су се сагласили Министар финансија и Финансијски одбор са донетом одлуком:

1) Признаје се Слободану и Бојани, деци пок. Хајдук-Вељковића бившег инспектора Министарства пољопривреде и вода из Београда породична пензија у смислу §§ 147 и 148 Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године.

Породична пензија одредиће се тако као да је пок. Хајдук-Вељковић на дан смрти имао 21 годину активне указне државне службе по групи и положају које је заузимао када је дао оставку на државну службу.

Пензија ће им тећи од дана када овај закон ступи на снагу па све док не наступи један од случајева из § 153 поменутог Закона о чиновницима.

§ 2

О извршењу овога закона стараће се Министар финансија.

§ 3

Овај закон ступа у живот кад га Краљ потпише а обавезну снагу добија кад се обнародује у „Службеним новинама“.

НАРОДНА СКУПШТИНА
Краљевине Југославије
ОДБОР ЗА МОЛБЕ И ЖАЛБЕ

Бр. 4512
5-XII-1932 год.
у Београду

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ
Краљевине Југославије

Одбор за молбе и жалбе Народне скупштине на седници својој од 8 априла 1932 године а на основу § 83 Пословника, одлучио је да предложи Народној скупштини: да изволи усвојити ниже изложене молбе, пошто су се сагласили: надлежни Министар, Мини-

стар финансија и Финансијски одбор са донетим одлукама:

1 Признаје се Др. Машићу Бошку, секретару Министарства трговине и индустрије из Београда изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време од 1 септембра 1916 године до 16 марта 1917 године, које је провео као стални учитељ; од 15 априла 1924 године до 13 децембра 1925 године и од 15 новембра 1927 године до 15 децембра 1929 године, које је провео као новинар.

Ово време признаје му се и по § 49 истог Закона тако као да је исто стварно провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена, које буде по унапређењу претекло има му се урачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године службе служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона, али да нема права новчане накнаде за протекло време.

2 Признаје се Др. Бошковићу Милутину, секретару Министарства трговине и индустрије из Београда, изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време од 26 новембра 1926 године до 27 маја 1928 године, које је провео у Београдској трговачкој банци као вице директор.

Ово време признаје му се и по § 49 истога Закона као да је стварно провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена, које буде по унапређењу претекло има му се урачунати у рок за стицање права на наредну групу.

Признате године службе служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона, али да нема права новчане накнаде за протекло време.

Достављајући овај навештај са законским предлогом Одбору за молбе и жалбе част је замолити Народну скупштину да га изволи примити у целости.

За известиоца одређен је г. Милоје Сокић, народни посланик.

Секретар, Претседник,
Милош П. Драговић, с. р. Јурај Дубоковић, с. р.

Чланови: Милоје М. Сокић, с. р., Ж. Даниловић, с. р., Рад. П. Брунија, с. р., Перко, с. р., М. Р. Милутиновић, с. р.

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА

О
ИЗВАНРЕДНОМ ПРИЗНАЊУ ГОДИНА СЛУЖБЕ
ДР. МАШИЋУ БОШКУ И ДР. БОШКОВИЋУ
МИЛУТИНУ, секретарима Министарства трговине
и индустрије из Београда

који гласи:

§ 1

Признаје се Др. Машићу Бошку, секретару Министарства трговине и индустрије из Београда изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време од 1

септембра 1916 године до 16 марта 1917 године, које је провео као стални учитељ; од 15 априла 1924 године до 13 децембра 1925 године и од 15 новембра 1927 године до 15 децембра 1929 године, које је провео као новинар.

Ово време признаје му се по § 49 истога Закона тако као да је исто стварно провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена, које буде по унапређењу претекло има му се урачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године службе служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона, али да нема права новчане накнаде за протекло време.

§ 2

Признаје се Др. Бошковићу Милутину, секретару Министарства трговине и индустрије из Београда, изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време од 26 новембра 1926 године до 27 маја 1928 године, које је провео у Београдској трговачкој банци као вице директор.

Ово време признаје му се и по § 49 истога Закона као да је стварно провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена, које буде по унапређењу претекло има му се урачунати у рок за стицање права на наредну групу.

Признате године службе служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона, али да нема права новчане накнаде за протекло време.

§ 3

О извршењу овога закона стараће се Министар трговине и индустрије.

§ 4

Овај закон ступа у живот кад га Краљ потпише а обавезну снагу добија кад се обнародује у „Службеним новинама“.

НАРОДНА СКУПШТИНА

Краљевине Југославије

Бр. 4527

5-XII-1932 год.

у Београду

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ

Краљевине Југославије

Одбор за молбе и жалбе на својој седници од 14 априла 1932 године на основу § 83 Пословника одлучио је, да предложи Народној скупштини да изволи усвојити нижу молбу пошто су се сагласили Министар финансија и Финансијски одбор са донетом одлуком:

1. Признаје се Драшковић-Красић Даринки, бив. учитељици из Београда изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе за пензију 10

— десет година у смислу § 118 истога Закона, пошто је ослепела на службеној дужности.

Ове јој се године признају с тим, да у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона има права на личну пензију, која ће се одредити према 22 — двадесет и две године државне службе колико свега има са овим признатим годинама, али да нема права новчане накнаде за признато време.

Достављајући овај извештај са законским предлогом, Одбору за молбе и жалбе част је замолити Народној скупштини да га изволи примити у целости.

За известиоца одређен је г. Милоје Сокић, народни посланик.

за

Секретара,

Др. Раде, с. р.

Претседник,

Јурај Дубоковић, с. р.

Чланови: Милоје М. Сокић, с. р., Ж. Даниловић, с. р., Рад. П. Брушија, с. р., Перко, с. р., М. Р. Милутиновић, с. р.

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА

О ИЗВАНРЕДНОМ ПРИЗНАЊУ ПЕНЗИЈЕ ДРАШКОВИЋ-КРАСИЋ ДАРИНКИ

који гласи:

§ 1

Признаје се Драшковић-Красић Даринки, бив. учитељици из Београда изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне службе за пензију 10 — десет година у смислу § 118 истога Закона, пошто је ослепела на службеној дужности.

Ове јој се године признају с тим, да у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона има права на личну пензију, која ће се одредити према 22 — двадесет и две године државне службе колико свега има са овим признатим годинама, али да нема права новчане накнаде за признато време.

§ 2

О извршењу овога закона стараће се Министар финансија.

§ 3

Овај закон ступа у живот кад га Краљ потпише а обавезну снагу добија кад се обнародује у „Службеним новинама“.

НАРОДНА СКУПШТИНА

Краљевине Југославије

ОДБОР ЗА МОЛБЕ И ЖАЛБЕ

Бр. 4528

5-XII-1932 год.

у Београду

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ

Краљевине Југославије

Одбор за молбе и жалбе Народне скупштине на

седници својој од 7 марта, 9 марта, 11 марта, 22 марта, 8 априла, 14 априла и 10 јуна 1932 године, а на основу § 83 Пословника одлучно је да предложи Народној скупштини да изволи усвојити донете одлуке Одбора за молбе и жалбе по ниже изложеним молбама, са којима су се сагласили Министар финансија и Финансијски одбор Народне скупштине.

1) Додељује се Прокић Софији, удови из Београда стална месечна помоћ доживотна — од 400.— (четири стотине) динара месечно без права на додатак на скупоћу, која јој се има рачунати од дана ступања на снагу овог закона.

2) Додељује се Цакић Јелени, удови из Београда стална помоћ доживотна — од 500.— (пет стотина) динара месечно без права на додатак на скупоћу, која јој се има рачунати од дана ступања на снагу овог закона.

3) Додељује се Ђурић Јаники, удови пок. Љубе Ђурића свештеника из Чачка стална помоћ доживотна — од 800.— (осам стотина) динара месечно без права на додатак на скупоћу, која јој се има рачунати од дана ступања на снагу овог закона.

4) Додељује се Јовановић Ирени, из Земунa стална помоћ доживотна — од 550.— (пет стотина педесет) динара месечно без права на додатак на скупоћу, која јој се има рачунати од дана ступања на снагу овог закона.

5) Додељује се Милки, удови Петра Кочића, књижевника из Београда стална помоћ доживотна од 2.000.— (две хиљаде) динара месечно без права на додатак на скупоћу, која јој се има рачунати од дана ступања на снагу овог закона.

6) Додељује се Петковић Лепосави, удови Милана Петковића бившег поштанског чиновника из Алексинца стална помоћ доживотна — од 500.— (пет стотина) динара месечно без права на додатак на скупоћу, која јој се има рачунати од дана ступања на снагу овог закона.

7) Додељује се Витас Гини из Почитеља стална помоћ доживотна — од 200.— (две стотине) динара месечно без права на додатак на скупоћу, која јој се има рачунати од дана ступања на снагу овог закона.

8) Додељује се Александри, удови пок. Васе Стојановића бив. наставника Призренске богословије стална месечна помоћ доживотна — од 50.— (педесет) динара с правом на додатак на скупоћу, која јој се има рачунати од дана ступања на снагу овог закона.

9) Додељује се Поповићу Миливоју бившем трговцу из Земунa стална помоћ доживотна — од 300.— (три стотине) динара месечно без права на додатак на скупоћу, која му се има рачунати од дана ступања на снагу овог закона.

10) Додељује се Милици удови Димитрија Петровића бившег преписивача Дирекције државних жељезница из Београда стална помоћ доживотна — од 400.— (четири стотине) динара месечно без права на додатак на скупоћу, која јој се има рачунати од дана ступања на снагу овог закона.

11) Додељује се Јулијани удови Тасе Јовановића из Београда стална помоћ доживотна — од 500.— (пет стотина) динара месечно без права на додатак на скупоћу, која јој се има рачунати од дана ступања на снагу овог закона.

12) Додељује се Јанковићу Јанку из Београда стална помоћ доживотна — од 600.— (шест стотина)

динара месечно без права на додатак на скупоћу, која му се има рачунати од дана ступања на снагу овог закона.

13) Додељује се Остојићу Ђури из Грачаца стална помоћ доживотна — од 300.— (три стотине) динара месечно без права на додатак на скупоћу, која му се има рачунати од дана ступања на снагу овог закона.

14) Додељује се Ђиријаковић Софији из Параћина стална помоћ доживотна — од 300.— (три стотине) динара месечно без права на додатак на скупоћу, која јој се има рачунати од дана ступања на снагу овог закона.

15) Додељује се Трајковићу Кости бившем трговцу из Београда стална месечна помоћ доживотна — од 450.— (четири стотине педесет) динара месечно без права на додатак на скупоћу, која му се има рачунати од дана ступања на снагу овог закона.

Достављајући овај извештај са законским предлозима, Одбору за молбе и жалбе част је замолити Народну скупштину да их изволи примити у целости. За известиоца одређен је г. Драговић Милош, народни посланик.

за
Секретара,
Др. Рапе, с. р.

Претседник,
Јурај Дубоковић, с. р.

Чланови: Ж. Даниловић, с. р., Рад. П. Брушија, с. р., Милоје М. Сокић, с. р., Перко, с. р. М. Р. Милутиновић, с. р.

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗВАНРЕДНОЈ ДРЖАВНОЈ ПОМОЋИ који гласи:

§ 1

Додељује се Прокић Софији, удови из Београда стална помоћ — доживотна од 400.— (четири стотине) динара месечно без права на додатак на скупоћу, која јој се има рачунати од дана ступања на снагу овог закона.

§ 2

Додељује се Цакић Јелени, удови из Београда стална помоћ — доживотна од 500.— (пет стотина) динара месечно без права на додатак на скупоћу, која јој се има рачунати од дана ступања на снагу овог закона.

§ 3

Додељује се Ђурић Јаники, удови пок. Љубе Ђурића свештеника из Чачка стална помоћ — доживотна од 800.— (осам стотина) месечно без права на додатак на скупоћу, која јој се има рачунати од дана ступања на снагу овог закона.

§ 4

Додељује се Јовановић Ирени, из Земунa стална помоћ — доживотна од 550.— (пет стотина педесет) динара месечно без права на додатак на скупоћу, која јој се има рачунати од дана ступања на снагу овог закона.

§ 5

Додељује је Милки, уд. Петра Кочића, књижевника из Београда стална помоћ — доживотна од 2.000.— (две хиљаде) динара месечно без права на додатак на скупоћу, која јој се има рачунати од дана ступања на снагу овог закона.

§ 6

Додељује се Петковић Лепосави, удови Милана Петковића бившег поштанског чиновника из Алексинца стална помоћ — доживотна од 500.— (пет стотина) динара месечно без права на додатак на скупоћу, која јој се има рачунати од дана ступања на снагу овог закона.

§ 7

Додељује се Витас Гини из Почитеља стална помоћ — доживотна 200.— (две стотине) динара месечно без права на додатак на скупоћу, која јој се има рачунати од дана ступања на снагу овог закона.

§ 8

Додељује се Александри удови пок. Васе Стојановића бившег наставника Призренске богословије стална помоћ — доживотна од 50.— (педесет) динара месечно с правом на додатак на скупоћу, која јој се има рачунати од дана ступања на снагу овог закона.

§ 9

Додељује се Поповићу Миливоју бившем трговцу из Земунa стална помоћ — доживотна од 300.— (три стотине) динара месечно без права на додатак на скупоћу, која му се има рачунати од дана ступања на снагу овог закона.

§ 10

Додељује се Милици удови Димитрија Петровића бившег преписивача Дирекције државних железница из Београда стална помоћ — доживотна од 400.— (четири стотине) динара месечно без права на додатак на скупоћу, која јој се има рачунати од дана ступања на снагу овог закона.

§ 11

Додељује се Јулијани удови Тасе Јовановића из Београда стална помоћ — доживотна од 500.— (пет стотина) динара месечно без права на додатак на скупоћу, која јој се има рачунати од дана ступања на снагу овог закона.

§ 12

Додељује се Јанковићу Јанку из Београда стална помоћ — доживотна од 600.— (шест стотина) динара месечно без права на додатак на скупоћу, која му се има рачунати од дана ступања на снагу овог закона.

§ 13

Додељује се Остојићу Ђури из Грачаца стална помоћ — доживотна од 300.— (три стотине) динара

месечно без права на додатак на скупоћу, која му се има рачунати од дана ступања на снагу овог закона.

§ 14

Додељује се Тирјаковић Софији из Параћина стална помоћ — доживотна од 300.— (три стотине) динара месечно без права на додатак на скупоћу, која јој се има рачунати од дана ступања на снагу овог закона.

§ 15

Додељује се Трајковићу Кости бившем трговцу из Београда стална помоћ — доживотна од 450.— (четири стотине педесет) динара месечно без права на додатак на скупоћу, која му се има рачунати од дана ступања на снагу овог закона.

§ 16

О извршењу овог закона стараће се Министар финансија.

§ 17

Овај закон ступа на снагу кад га Краљ потпише а обавезну снагу добија кад се обнародује у „Службеним новинама“.

НАРОДНА СКУПШТИНА
Краљевине Југославије
ОДБОР ЗА МОЛБЕ И ЖАЛБЕ
Бр. 4529
6-XII-1932 год.
у Београду

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ
Краљевине Југославије

Одбор за молбе и жалбе Народне скупштине на седници својој од 10 јуна 1932 године, а на основу § 83 Пословника одлучио је да предложи Народној скупштини да изволи усвојити донету одлуку Одбора за молбе и жалбе по ниже изложеној молби:

1 Додељује се Антонијевићу Тихомиру, резервном пешадијском пуковнику из Београда стална месечна доживотна помоћ од 1.000.— (једна хиљада) динара месечно без права на додатак на скупоћу, која му се има рачунати од дана ступања на снагу овог закона.

Финансијски одбор на својој седници а у смислу последњег става § 79 Закона о пословном реду у Народној скупштини сагласио се са одборском одлуком а надлежни Министар и Министар финансија нису се сагласили са одборском одлуком.

Поред свега наведеног Одбор за молбе и жалбе на својој другој седници од 23-XI-1932 године решио је да остане при својој одлуци и моли Народну скупштину да овај извештај изволи примити у целисти.

За известноца одређен је г. Милош Драговић, народни посланик.

Секретар, За Претседника,
у. з. Живко Даниловић, с. р. В. М. Видаковић, с. р.

Чланови: Рад. П. Брушија, с. р., М. Р. Милутиновић, с. р., Ристо Ђокић, с. р., Др. Рале, с. р., Др. М. Стијић, с. р.

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА

О ИЗВАНРЕДНОЈ ДРЖАВНОЈ ПОМОЋИ који гласи:

§ 1

Додељује се Антонијевићу Тихомиру, резервном пешадијском п. пуковнику из Београда стална месечна доживотна помоћ од 1.000 динара (једну хиљаду) месечно без права на додатак на скупшћу, која му се има рачунати од дана ступања на снагу овога закона:

§ 2

О извршењу овога закона стараће се Министар финансија.

§ 3

Овај закон ступа на снагу кад га Краљ потпише а обавезну снагу добија кад се обнародује у „Службеним новинама“.

НАРОДНА СКУПШТИНА

Краљвине Југославије
ОДБОР ЗА МОЛБЕ И ЖАЛБЕ
Бр. 4530
6 децембра 1932 год.
у Београду.

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ Краљевине Југославије

Одбор за молбе и жалбе на својој седници од 14 априла 1932 године, а на основу § 83 Пословника одлучио је, да предложи Народној скупштини да изволи усвојити нижу молбу, пошто је се сагласио Министар финансија са донетом одлуком:

Признаје се Др. Максимовићу Милану, лекару из Вареш Мајдана изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време од 1 септембра 1908 године до 1 јануара 1909 године, које је провео у чети Војводе Танкосића, од 30 септембра 1912 године до 1 јула 1913 године, које је провео као добровољни лекарски помоћник у Београду; од 28 новембра 1914 године до 1 новембра 1928 године, које је провео као лекар у бившој аустро-угарској војсци; од 1 новембра 1918 године до 1 јуна 1919 године, које је провео на дужност код наше војне мисије у Бечу и од 1 јуна 1919 године до 1 маја 1920 године, које је провео код нашег посланства у Бечу, — по одбитку кадровског рока од 14 месеци.

Ово време признаје му се и по § 49 истога Закона као да је стварно провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена, које буде по унапређењу претекло има му се урачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона, али да нема право новчане накнаде за протекло му време.

Финансијски одбор на својој седници а у смислу последњег става § 79 Закона о пословном реду у Народној скупштини изменио је одборску одлуку што је се сагласио са надлежним Министром који је дао мишљење да се именованом може ово време признати само за пензију.

Поред свега наведеног Одбор за молбе и жалбе на својој другој седници од 23-XI-1932 године решио је да остане при својој одлуци и моли Народну скупштину да га изволи примити у целисти.

За известиоца одређен је г. Др. Стеван Васиљевић, народни посланик.

Секретар,
Милош М. Драговић, с. р.

Претседник,
у.з. Др. М. Стијић, с.

Чланови: Рад. П. Брушија, с. р., Перко, с. р., Мил. Р. Милутиновић, с. р., Ристо Ђокић, с. р., Др. Рале, с. р.

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА

О
изванредном признању година службе Др. Максимовићу Милану, лекару у Вареш-Мајдану, — који гласи:

§ 1

Признаје се Др. Максимовићу Милану, лекару из Вареш Мајдана изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време од 1 септембра 1908 године до 1 јануара 1909 године, које је провео у чети Војводе Танкосића; од 30 септембра 1912 године до 1 јула 1913 године које је провео као добровољни лекарски помоћник у Београду; од 28 новембра 1914 године до 1 новембра 1918 године, које је провео као лекар у бившој аустро-угарској војсци; од 1 новембра 1918 године до 1 јуна 1919 године, које је провео на дужности код наше војне мисије у Бечу и од 1 јуна 1919 године до 1 маја 1920 године, које је провео код нашег посланства у Бечу, — по одбитку кадровског рока од 14 месеци.

Ово време признаје му се и по § 49 истога Закона тако као да је стварно провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена, које буде по унапређењу претекло има му се урачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона, али да нема право новчане накнаде за протекло му време.

§ 2

О извршењу овога закона стараће се Министар шума и руда.

§ 3

Овај закон ступа у живот кад га Краљ потпише, а обавезну снагу добија кад се обнародује у «Службеним новинама».

НАРОДНА СКУПШТИНА
Краљевине Југославије
ОДБОР ЗА МОЛБЕ И ЖАЛБЕ
Бр. 4531
6-ХИ-1932 год.
у Београду.

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ
Краљевине Југославије

Одбор за молбе и жалбе Народне скупштине на седници својој од 10 јуна 1932 године, а на основу § 83 Пословника, одлучио је да предложи Народној скупштини: да изволи усвојити ниже изложену молбу; пошто су се сагласили надлежан Министар и Финансијски одбор са донетом одлуком:

Признаје се Арнаутовићу Драгомиру, административном чиновнику Генералне дирекције државних жељезница из Београда, изузетно од прописа Закона о државном саобраћајном особљу од 1 јула 1931 године, у године ефективне државне службе и за напредовања и за пензију време од 1 маја 1903 године до 27 јула 1907 године, које је провео као царински приправник; од 8 јануара 1909 године до 12 октобра 1910 године, које је провео као отпуштени полицијски чиновник, с тим, да се овим годинама дода 12 година, 10 месеци и 29 дана, колико је већ година провео у државној служби.

Ово време признаје му се и по § 51 истог Закона, тако као да је стварно провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена, које буде по унапређењу претекло има му се урачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 121 и 124 поменутог Закона, али да нема права новчане накнаде за признато му време.

Министар финансија није се сагласио са одборском одлуком.

И поред тога што се Министар финансија није сагласио, Одбору за молбе и жалбе част је замолити Народној скупштини, да га изволи примити у целисти.

За известица одређен је г. Милоје Сокић, народни посланик.

Секретар, Претседник,
Милош П. Драговић, с. р. у. з. Др. М. Стијић, с. р.

Чланови: Рад. П. Брушија, с. р., Перко, с. р.,
М. Р. Милутиновић, с. р., Ристо Ђокић, с. р., Др.
Рапе, с. р.

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА

изванредном признању година службе Арнаутовићу Драгомиру, административном чиновнику Генералне дирекције државних жељезница из Београда који гласи:

§ 1

Признаје се Арнаутовићу Драгомиру, административном чиновнику Генералне дирекције државних жељезница из Београда, изузетно од прописа Закона о државном саобраћајном особљу од 1 јула 1931 године, у године ефективне државне службе и за на-

предовање и за пензију време од 1 маја 1903 године до 27 јула 1907 године, које је провео као царински приправник; од 8 јануара 1909 године до 12 октобра 1910 године, које је провео као отпуштени полицијски чиновник, с тим, да се овим годинама дода 12 година, 10 месеци и 29 дана, колико је година већ провео у државној служби.

Ово време признаје му се и по § 51 истог Закона, тако као да је стварно провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена, које буде по унапређењу претекло има му се урачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 121 и 124 поменутог Закона, али да нема права новчане накнаде за признато му време.

§ 2

О извршењу овога закона стараће се Министар саобраћаја.

§ 3

Овај закон ступа у живот кад га Краљ потпише, а обавезну снагу добија кад се обнародује у «Службеним новинама».

НАРОДНА СКУПШТИНА
Краљевине Југославије
ОДБОР ЗА МОЛБЕ И ЖАЛБЕ

Бр. 4532
6 децембра 1932 год.
у Београду

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ
Краљевине Југославије

Одбор за молбе и жалбе на седници својој од 14 априла 1932 године, а на основу § 83 Пословника одлучио је, да предложи Народној скупштини да изволи усвојити ниже молбе пошто су се сагласили надлежан Министар, Министар финансија и Финансијски одбор са донетим одлукама.

1 — Признаје се Др. Сталојевићу Браниславу, доценту Београдског Универзитета изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време од 13 јула 1914 године до 26 марта 1919 године, које је провео у рату на војној дужности — по одбитку кадровскога рока од 14 месеци.

Ово време признаје му се и по § 49 истог Закона тако као да је стварно провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена које буде по унапређењу претекло има му се урачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона, али да нема право новчане накнаде за признато му време.

2 — Признаје се Др. Косановићу Богдану, асистенту медицинскога факултета из Београда, изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време од 1 јула 1914

године до 3 новембра 1918 године, које је провео у рату на војној дужности; од 3 новембра 1918 године до 3 јуна 1919 године, које је употребио на завршење студија и од 29 јуна 1919 године до 30 јуна 1920 године, које је провео као привремени хонорарни лекар Државне болнице у Београду, по одбитку кадровскога рока од 14 месеци.

Ово време признаје му се и по § 49 истога Закона тако као да је стварно провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена, које буде по унапређењу претекло има му се урачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године службиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона, али да нема права новчане накнаде за признато му време.

Достављајући овај извештај са законским предлогом, Одбору за молбе и жалбе част је замолити Народну скупштину да га изволи примити у целости.

За известиоца одређен је г. Др. Стеван Васиљевић, народни посланик.

Секретар, Претседник,
Милош П. Драговић, с. р. у. з. Др. М. Стијић, с. р.

Чланови: Рад. П. Брушија, с. р., Перко, с. р.,
Р. Милутиновић, с. р., Др. Рапе, с. р., Ристо Ђокић, с. р.

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА

о изванредном признању година службе Др. Станојевићу Браниславу и Др. Косановићу Богдану, лекарима из Београда — који гласи:

§ 1

Признаје се Др. Станојевићу Браниславу, доценту Београдског универзитета изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време од 13 јула 1914 године до 26 марта 1919 године, које је провео у рату на војној дужности — по одбитку кадровскога рока од 14 месеци.

Ово време признаје му се и по § 49 истога Закона тако као да је стварно провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена које буде по унапређењу претекло има му се урачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године службиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона, али да нема права на новчану накнаду за признато му време.

§ 2

Признаје се Др. Косановићу Богдану, асистенту медицинског факултета из Београда, изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време од 1 јула 1914 године до 3 новембра 1918 године, које је провео у рату на војној дужности; од 3 новембра 1918 године, до 3 јуна 1919 године, које је употребио на завршењу студија и од 29 јуна 1919 године до 30 јуна 1920 године, које је провео као привремени хонорарни лекар Државне болнице у Београду, — по одбитку кадровскога рока од 14 месеци.

Ово време признаје му се и по § 49 истога Закона тако као да је стварно провео у групи у којој се сада

налази. Остатак времена које буде по унапређењу претекло има му се урачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године службиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона, али да нема права новчане накнаде за признато му време.

§ 3

О извршењу овога закона стараће се Министар просвете.

§ 4

Овај закон ступа у живот кад га Краљ потпише, а обавезну снагу добија кад се обнародује у „Службеним новинама“.

НАРОДНА СКУПШТИНА Краљевине Југославије ОДБОР ЗА МОЛБЕ И ЖАЛБЕ

Бр. 4533
6-XII-1932 год.
у Београду.

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ Краљевине Југославије

Одбор за молбе и жалбе Народне скупштине на седници својој од 14 априла 1932 године а на основу § 83 Пословника, одлучио је, да предложи Народној скупштини: да изволи усвојити ниже изложено молбу пошто је се сагласно Министар финансија:

1. Признаје се Др. Сушилу Ђиви, државном саветнику из Београда изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1932 године за пензију време које је провео на националном послу и то од 1 фебруара 1901 године до 16 априла 1921 године као да је исте године стварно провео у активної служби.

Ове признате године службиће му за стицање права на личну пензију а у смислу §§ 113, 116, 120 и 124 поменутог Закона, но без права на новчану накнаду за протекло време.

Финансиски одбор на својој седници а у смислу последњег става § 79 Закона о пословном реду у Народној скупштини изменио је Одборску одлуку у толико што је именованом признао време од 1 фебруара 1901 године до 1 фебруара 1911 године.

Поред свега наведеног Одбор за молбе и жалбе на својој другој седници од 23-XI-1932 године решио је да остане при својој одлуци и моли Народну скупштину да га изволи примити у целости.

За известиоца одређен је г. Милоје Сокић, нар. посланик.

Секретар, Претседник,
Милош П. Драговић, с. р. у. з. Др. М. Стијић, с. р.

Чланови: Рад. С. Врушија, с. р., Перко, с. р.,
Мил. М. Милутиновић, с. р., Ристо Ђокић, с. р.,
Др. Рапе, с. р.

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА

ИЗВАНРЕДНОМ ПРИЗНАЊУ ГОДИНА СЛУЖБЕ Др. СУШИЛУ ЂИВИ, ДРЖАВНОМ САВЕТНИКУ ИЗ БЕОГРАДА — КОЈИ ГЛАСИ:

§ 1

Признаје се Др. Сушилу Ђиви, државноме саветнику из Београда изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године време које је провео на националном послу и то од 1 фебруара 1931 године до 16 априла 1921 године као да је исте године стварно провео у активној државној служби:

Ове признате године служиће му као услов за стицање права на личну пензију а у смислу §§ 113, 116, 120 и 124 поменутог Закона, но без права на повчану накнаду за протекло време.

§ 2

О извршењу овога закона стараће се Претседник Министарског савета.

§ 3

Овај закон ступа у живот кад га Краљ потпише а обавезну снагу добија кад се обнародује у „Службеним новинама“.

НАРОДНА СКУПШТИНА
Краљевине Југославије
ОДБОР ЗА МОЛБЕ И ЖАЛБЕ

Бр. 4534
6 децембра 1932 г.
у Београду

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ
Краљевине Југославије

Одбор за молбе и жалбе Народне скупштине на својим седницама од 10 јуна 1932 године на основу § 83 Пословника одлучио је, да предложи Народној скупштини да изволи усвојити ниже изложене молбе пошто су с сагласили Министар финансија и Финансијски одбор са донетим одлукама:

1) Признаје се Деканићу Степану, генералном директору Министарства пошта и телеграфа у пензији из Загребa, изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време од 23 септембра 1922 године до 25 августа 1925 године, које је провео у пензији.

Ово време признаје му се и по § 49 истога Закона тако као да је стварно исто провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена, које буде по унапређењу претекло, има му се урачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године службе служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу § 113 и 116 поменутог Закона, али да нема права повчане накнаде за протекло време.

2) Признаје се Поп-Кочићу Пану, рачунском чиновнику при Финансиској дирекцији у Скопљу изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31

марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време од 1 јануара 1899 године до 1 децембра 1913 године које је провео као егзархијски учитељ у Јужној Србији.

Ово време признаје му се и по § 49 истога Закона тако као да је стварно провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена, које буде по унапређењу претекло има му се рачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године службе служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона, али да нема права повчане накнаде за протекло време.

Достављајући овај извештај са законским предлогом Одбору за молбе и жалбе част је замолити Народну скупштину да га изволи примити у целости.

За известиоца одређен је г. Милоје Сокић, народни посланик.

Секретар,

Претседник,

Милош П. Драговић, с. р. у з. Др. М. Стијић, с. р.

Чланови: Рад. П. Брушија с. р., Перко с. р., Мих. Р. Милутиновић с. р., Ристо Ђокић с. р., Др. С. Рапе с. р.

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА

ИЗВАНРЕДНОМ ПРИЗНАЊУ ГОДИНА СЛУЖБЕ
ДЕКАНИЋУ СТЕПАНУ, И ПОП-КОЧИЋУ ПАНУ,
КОЈИ ГЛАСИ:

§ 1

Признаје се Деканићу Степану, генералном директору Министарства пошта и телеграфа у пензији из Загребa изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време од 23 септембра 1922 године до 25 августа 1925 године, које је провео у пензији.

Ово време признаје му се и по § 49 истога Закона тако као да је исто стварно провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена, које буде по унапређењу претекло има му се рачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године службе служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона, али да нема повчане накнаде за протекло време.

§ 2

Признаје се Поп-Кочићу Пану, рачунском чиновнику при Финансиској дирекцији у Скопљу изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање и за пензију време од 1 јануара 1899 године до 31 децембра 1913 године, која је провео као егзархијски учитељ у Јужној Србији.

Ово време признаје у се и по § 49 истога Закона тако као да је стварно провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена, које буде по унапређењу претекло има му се урачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године службе служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона, али да нема права новчане накнаде за протекло време.

§ 3

О извршењу овога закона стараће се Министар финансија.

§ 4

Овај закон ступа у живот кад га Краљ потпише, а обавезну снагу добија када се обнародује у „Службеним новинама“.

НАРОДНА СКУПШТИНА
Краљевине Југославије
ОДБОР ЗА МОЛБЕ И ЖАЛБЕ
Бр. 4520
5-XII-1932 год.
у Београду

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ
Краљевине Југославије

Одбор за молбе и жалбе Народне скупштине на својој седници од 10 јуна 1932 године на основу § 83 Пословника, одлучио је, да предложи Народној скупштини: да изволи усвојити ниже изложену молбу, пошто је се истом сагласио и надлежни Министар:

Признаје се Герићу Младену, писару Претседништва владе из Београда, изузетно од прописа Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године у године ефективне државне службе и за напредовање

и за пензију време од 1 маја 1922 године до 21 августа 1925 године, које је провео као Секретар Муфтијства у Пећи и дневничар среског Муфтијства у Баковици; од 1 августа 1928 године до 17 јануара 1930 године, које је провео без службе.

Ово време признаје му се и по § 49 истога Закона као да је стварно провео у групи у којој се сада налази. Остатак времена, које буде по унапређењу претекло има му се урачунати као рок за стицање права на наредну групу.

Признате године служиће му као услов за стицање права на личну пензију у смислу §§ 113 и 116 поменутог Закона али да нема права новчане накнаде за протекло време.

Господин Министар финансија коме је ова молба послата на мишљење у своме одговору Бр. 32291 од 23 јула 1932 године известио је да се не може сложити са одлуком Одбора за молбе и жалбе а Финансијски одбор на својој седници од 19-X-1932 године а у смислу последњег става § 79 Закона о пословном реду у Народној скупштини изменио је Одбору одлуку и сложио се са мишљењем Министра финансија.

Поред свега наведеног Одбор за молбе и жалбе на својој II седници од 23-XI-1932 године решио је да остане при својој одлуци и моли Народну скупштину да га изволи примити у целости.

За известиоца одређен је г. Милоје Сокић, народни посланик.

Секретар, Милош П. Драговић, с. р. Претседник, Јурај Дубоковић, с. р.

Чланови: Ж. Даниловић, с. р., Рад. П. Брушија, с. р., Перко, с. р., М. Р. Милутиновић, с. р., Ристо Ђокић, с. р.